

Det projekt har givet regeringen en række vanskeligheder. Således hastede man beslutningen om Institut for Miljøvurdering igennem, udpegede en formand for bestyrelsen i al hast og godkendte hans indstilling om, hvem der skulle være direktør, inden der var udpeget en bestyrelse. Efterfølgende har det så vist sig, at direktøren ikke lever op til de kvalifikationskrav, som er skitseret i det stillingsopslag, som førte til, at han blev ansat. Til gengæld opfylder han et andet og for regeringen meget mere vigtigt krav: Han er enig i regeringens miljøpolitik.

Så når Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, i Politiken den 8. september 2002 sagde:

»Og det er ingen hemmelighed, at den tidligere regering har opbygget en holdningsindustri omkring sig«, kan man roligt sige, at den nye regering har været hurtig til at tage ved lære af den gamle og systematisk forsøger at opbygge en holdningsindustri, som kan sikre videnskabelige argumenter for regeringens politik. Det er beklageligt.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Tak til forespørgerne for denne forespørgselsdebat, som jeg bestemt synes er på sin plads, også på nuværende tidspunkt.

Da regeringen i sin tid annoncerede ønsket om at nedlægge en række råd, nævn og puljer, modtog vi det fra Kristeligt Folkepartis side positivt.

Der er ingen tvivl om, at hen ad vejen opstår der knopskydning også i forhold til, hvilke råd og nævn der bliver oprettet, og i forhold til de puljer, som de får at administrere. Derfor har vi hele tiden været af den opfattelse, at det er en sund øvelse en gang imellem at tage fat på at se på: Har vi nogle råd, nævn og også puljer, som af den ene eller anden grund er blevet overflødige eller erstattet af noget andet? Er der råd og nævn, som i virkeligheden sidder og arbejder med det samme, som med fordel kunne slås sammen?

Når det er sagt, synes jeg også, det må siges, at den måde, som regeringens store øvelse kom til at tage sig ud på, ikke bar præg af, at man på forhånd undersøgte sagerne grundigt og vurderede, om der var tale om overflødige råd, nævn eller puljer, om man kunne effektivisere dem eller slå dem sammen, så man fik noget mere slagkraftigt ud af det.

Det gik over stok og sten, og det førte også på nogle områder til nogle meget uacceptable beslutninger fra regeringens side i forhold til, hvad der blev nedlagt.

Det har vi haft lejlighed til diskutere i Folketinget ved adskillige lejligheder, men jeg kan bare nævne, at vi fra Kristeligt Folkepartis side især fandt, at det gik unødigt hårdt ud over områder, der vedrørte udlændingepolitikken og miljøpolitikken, hvor man nedlagde en række råd og nævn og puljer, som mere var holdningsbestemte nedlæggelser, end det var, fordi disse var overflødiggjorte lige med ét.

Dertil kommer så, at hele øvelsen er blevet bragt en retorik, som vi bestemt ikke føler os tiltalt af, en retorik, som jo i virkeligheden også mest af alt er udgangspunktet for debatten i dag. Vi må igen og igen høre, at vi ikke skal have smagsdommere, og at politikere vel skal kunne tænke selv osv., hvilket vi også i dag hørte statsministeren sige i sin besvarelse af forespørgslen.

Jeg mener, at der bag hele denne retorik i virkeligheden ligger en foragt, vil jeg godt sige, for det, som eksperter af forskellig slags kan bibringe ikke bare folketingsmedlemmer og ministre, men i virkeligheden også hele vort samfund.

Selvfølgelig skal politikere kunne tænke selv, men det er altså ikke til at kimse ad, at man har folk både bredt i befolkningen og også såkaldte eksperter til at bibringe én viden og et beslutningsgrundlag forud for, at der bliver truffet vigtige beslutninger i vort samfund. Derfor synes vi, at den kampagne, regeringen har ført på området, i virkeligheden på det nærmeste har bibragt eksperter og rådgivere et skær af usikkerhed, som vi ikke synes hører nogen steder hjemme.

Kl. 15.50

Endelig det helt konkrete udsagn, som også indgår i formuleringen af forespørgslen i dag, og hvor regeringen med statsministerens ord mere end antyder, at folk med – i gåseøjne – forkert politisk overbevisning har siddet i råd og nævn, og at det derfor var en medvirkende årsag til, at disse råd og nævn skulle slagtes efterfølgende. Det vil vi også tage afstand fra. De er ganske vist for en stor dels vedkommende blevet nedsat på et tidspunkt, hvor regeringen havde en anden farve end den nuværende, men alt andet lige må man sige, at disse råd og nævn for en stor dels vedkommende har repræsenteret en ekspertise, som man ikke bare kan rubricere som hørende til 68-generationen.